

Publicerad 2007-04-01 15:08 av AjBi

Tankar I Dödens närhet

Pappa dog i stroke, sex månader efter mammas död i cancer.

Samtalet kom till jobbet. Hur dålig du var och hur lite tid det var kvar. Just då ville jag ha tag i en helikopter för att flyga till dig.

Jag ville hinna prata ut... men jag hann aldrig. Varför fegar man? Jag kunde ha gjort det vid så många tillfällen, talat ut.. Jag var lik min mamma då... ville inte såra. Såra!? Jisses! Som du sårat oss så många gånger! Varför skulle jag ta hänsyn... egentligen? Jo, av den för mig enkla anledningen att inte sparka på den som redan ligger ner. Det som har hänt har hänt och går inte att göra ogjort.

Det gäller att ta lärdom och gå vidare i livet. En illusion fattigare men en erfarenhet rikare.

Maskrosbarn från ett missbrukarhem.

Kom ihåg känslan när jag satt på bussen på väg till dig. 30 mil bussfärd. Efter halva sträckan ringde lillsyrran och talade om att du hade gått bort. Jag grät... hann aldrig fram. Fick ångest av att jag inte åkte upp ett par månader tidigare som jag hade tänkt. Det blev bara inte av.

Sista gången jag sov hos dig en helg då var det inte roligt att uppleva din smärta, trötthet, brist på livsvilja och din ångest över vad du gjort din familj. Du sa att du var stolt över att det, trots allt, hade gått så bra för oss ungar. Jag svarade bara "men psykiskt då, pappa, där har det inte gått så bra för oss"... du svarade inte, tittade ner i bordet och frågade om jag ville ha en whisky eller kaffe och macka.

Nu satt jag hos dig i det utkylda rummet. Jag satt där i 45 min och pratade med dig, grät över dig och skällde på dig. Jag pratade ut om allt och det kändes så skönt. Du var inte fin att se på, lätt förvriden och inte så rofylld som mamma var. Det var ändå skönt att veta att lillsyrran hann upp till dig... INGEN ska behöva gå bort ensam.

Det var skillnad i mammas fall... hon visste när hon skulle gå... och hon skickade hem oss den kvällen. Det hade varit respektlöst att gå emot hennes sista vilja.

VILA I FRID! Tack för allt du gav när det VAR som bäst.. Hoppas du får det bättre. Kram från oss alla. Du ÄR oss så kär, trots allt.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren AjBi med Poeter.se id #15330 innehar upphovsrätten